

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 163/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], zastúpenej URBAN & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. TT-44Sa/29/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 28. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práv (ďalej len „dodatkový protokol“) na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a vlastníť majetok podľa čl. 17 ods. 1 charty postupom správneho súdu s tým, že jej bude priznané finančné zadost'učinenie 7 000 eur.

II.

2. Sťažovateľka sa správnou žalobou z októbra 2020 proti žalovanému colnému úradu domáha ochrany proti kontrolným nákupom v jej prevádzke. Krajský súd uzneseniami z januára a februára 2021 zamietol návrhy sťažovateľky na odkladný účinok žaloby a uznesením z decembra 2021 konanie o žalobe zastavil. Proti tomu podala sťažovateľka v januári 2022 kasačnú sťažnosť, o ktorej bolo rozhodnuté v októbri 2022 tak, že toto uznesenie sa zrušuje. Vec bola v decembri 2022 vrátená krajskému súdu, z ktorého výkon súdnictva od júna 2023 prešiel na správny súd. O žalobe sťažovateľky mal správny súd rozhodnúť na verejnom vyhlásení rozsudku 25. apríla 2024

a 12. septembra 2024, no oba termíny boli pre práceneschopnosť sudkyne zrušené. V septembri 2024 bola vec pridelená novej sudkyňi a následne v novembri 2024 ďalšiemu sudcovi, ktorý nariadil verejné vyhlásenie rozsudku na 20. marec 2025.

III.

3. Sťažovateľka namieta porušenie svojich ústavných práv postupom správneho súdu, hoci (i) nálezom ústavného súdu z 21. decembra 2023 bolo vyslovené, že tým bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, správne mu súdu bolo prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jej bolo priznané finančné zadostučinenie 1 400 eur a (ii) nálezom ústavného súdu z dnešného dňa bolo vyhovené jej ústavnej sťažnosti z 27. januára 2025 a vyslovené, že postupom správneho súdu v namietanom konaní po náleze ústavného z 21. decembra 2023 bolo opäť porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a jej bolo priznané finančné zadostučinenie 500 eur.

4. Sťažovateľka opakuje svoju argumentáciu z predchádzajúcich dvoch ústavných sťažností. Namietané porušenie ústavných práv vlastniť majetok a na ochranu majetku vyvodzuje z toho, že správnu žalobou sa okrem iného domáha vrátenia pri miestnom zisťovaní zaistených vecí, ktoré môžu byť použité ako dôkazy v konaní, v ktorom jej hrozí uloženie peňažnej sankcie. Odkazuje na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Immobiliare Saffi proti Taliansku o sťažnosti č. 22774/93 a je toho názoru, že správny súd jej v dôsledku prietáhov v konaní neposkytol ochranu jej vlastníckeho práva. Použitie práv podľa charty sťažovateľka vyvodzuje z toho, že v správnom konaní sa aplikuje zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, ktorý je harmonizovaný s viacerými európskymi smernicami.

IV.

5. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie sťažovateľka neuvádza žiadnu skutkovú a právnu argumentáciu. V rozsahu námietky porušenia týchto ústavných práv ústavná sťažnosť neobsahuje konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo dôjsť k ich porušeniu, tak ako to ustanovuje § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), čo odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

6. To isté možno konštatovať vo vzťahu k právam podľa charty, ktorých porušenie sťažovateľka namieta. Z konštatovania, že zákon o dani z pridanej hodnoty je harmonizovaný s európskymi smernicami, nemožno bez ďalšej konkretizácie dospieť k záveru, že by vo veci sťažovateľky bolo vykonávané právo Európskej únie tak, aby bolo možné dospieť k záveru, že na namietané správne súdne konanie sa podľa čl. 51 ods. 1 charty vzťahujú práva podľa charty.

7. Námietka porušenia ústavných práv vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy (čl. 11 ods. 1 listiny) a ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu je zjavne neopodstatnená, čo odôvodňuje odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Nemožno dospieť k záveru, že dočasná nemožnosť užívania zaistených vecí sťažovateľky, ktorá v dôsledku prietáhov v namietanom správnom súdnom konaní trvá niečo viac

ako štyri roky, by predstavovala takú intenzitu zásahu, ktorá by zakladala dôvod na porušenie týchto ústavných práv sťažovateľky. V tejto súvislosti neobstojí poukaz sťažovateľky na rozsudok ESĽP vo veci Immobiliare Saffi proti Taliansku, kde základom vyslovenia porušenia práva podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu bolo to, že vlastník bytu bol 11 rokov v právnej neistote v otázke možnosti nadobudnutia držby svojho bytu. Zjavne neopodstatnená je konštrukcia sťažovateľky, že jej zaistené veci majú byť použité ako dôkazy v jej neprospech v rámci správneho trestania, keďže v konaní pred colným úradom jej hrozí uloženie peňažnej sankcie. Možnosť použitia zaistených vecí ako dôkazov nesmeruje do podstaty práva vlastníť majetok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu